

følgelig f.eks. skal bevilges penge til kongehuset. Det eneste, vi beder om, og det er det, hr. Arne Melchior ikke forholder sig til, er, at det skal ske på en lovlig måde.

Jeg synes i virkeligheden, det er beskæmmende, at hr. Arne Melchior ikke bakker op om det synspunkt, at selvfølgelig skal de penge, vi bevilger til kongehuset, være helt på lovens grundlag. Og jeg synes da, det er uværdigt. Vi har altså en situation, også efter vedtagelsen af denne her lov, hvor vi kan komme til, at kongehuset er nødt til at gå til en domstol for at få afgjort, om de har ret til at få penge, om de har ret til at være momsfrataget.

Tænke sig, at kongehuset skal have afprøvet ved en domstol, hvilke rettigheder de har. Hvorfor vedtages det ikke klart her i Folketinget, så alle og enhver kan se, om det er dem og dem? Jeg forstår det ikke, og jeg synes i virkeligheden, det er flertallet i Folketinget, der på den måde mangler respekt for kongehuset og risikerer, at kongehuset kommer i en uværdig situation, fordi man ikke tør tage tingene åbent op.

Formanden:

Hr. Arne Melchior, sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Frank Aaen forstår det ikke. Så skal jeg en sidste gang forsøge at forklare det.

Selvfølgelig har man lov at agitere for ændringer i grundloven; det er helt oplagt. Det har jo ikke noget at gøre med at vise disrespekt. Det støder mig, at når det symbol, som jeg deler med så at sige alle mine landsmænd her i Danmark, ankommer her til huset, får det en ringere behandling af hr. Frank Aaen og kompagni, end en præsident fra et andet land. En valgt præsident fra et andet land, et fælles symbol for et hvilket som helst andet land, vil blive modtaget på anden måde af Enhedslisten end vores fælles symbol majestæten.

Det støder mig. Og når så hr. Aaen tillod sig at komme med spydigheder, syntes jeg bare, at jeg ikke kunne tilbageholde, at dette, som er fælles for os alle sammen, skal hr. Frank Aaen og kompagni ikke vise det modsatte af respekt, for derved udelukker man sig fra det fællesskab, der på tværs af partiskel gudskelov som regel kan herske her i huset.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Mine bemærkninger skal ikke være et oplæg til at forlænge debatten, men det modsatte.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til de partier, som har deltaget i arbejdet med dette vigtige lovforslag. Tak for den brede tilslutning.

Vi får nu en modernisering af lovgivningen, for så vidt angår Folketingets og statens bidrag på den økonomiske side. Vi får en forenkling. Vi får en gennemsækelighed, som jeg synes er vigtig og er et vigtigt bidrag til det moderne samfund.

Vi gør det også på en sådan måde, at vi netop ikke – hvad der ville være helt uacceptabelt set fra min side og fra regeringens – blander os i kongehusets egen suveræne dispositionsret over egne midler, men at vi gør det med fuld respekt for det danske kongehus, sådan som det også er fremstået i dag. Det vil jeg gerne sige tak for og dermed også håbe på en god tredje behandling definitivt her, forhåbentlig om et øjeblik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 97 stemmer (S, V, KF, DF, CD, RV, KRF, Mogens Andreasen (UP), Frank Dahlgaard (UP) og Kirsten Jacobsen (UP)) mod 12 (SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

33) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 130:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af momsrefusionsordningen for dronningen og medlemmer af det kongelige hus.

Af Søren Søndergaard (EL) og Frank Aaen (EL). (Fremsat 27/2 2001. Første behandling 4/5 2001. Betænkning 17/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Søndergaard (EL):

Ja, det her forslag er sådan set et forslag om lettelse af en administrativ byrde på kongehuset, for det er jo et forslag, der går ud på, at kongehuset ikke skal have momsfrigtagelse, mod at de til gengæld får øget deres indtægt, tilsvarende den gennemsnitlige moms over en årrække, som de ville kunne få modregnet. Det er altså en administrativ lettelse for kongehuset, og vi kan simpelt hen ikke forstå, at nogen – især ikke partier, som normalt gør meget ud af at ville hjælpe kongehuset – ikke kan støtte det her forslag om denne administrative lettelse for kongehuset.

Hr. Frank Aaen sagde i sit indlæg, at i de sidste 30 år har man vidst i Statsministeriet, at der ikke har været lovhjemmel for momsfrigtagelsen. Hr. Frank Aaen sagde også, at han ikke kunne svare på, hvorfor det ikke var blevet ændret i de 30 år. Det kan jeg heller ikke svare på. Men hr. Frank Aaen spurgte også, hvorfor det skulle ændres nu, og det tror jeg godt jeg kan svare på.

Grunden til, at det bliver ændret nu, er selvfølgelig lige præcis, fordi det her beslutningsforslag er fremsat. Lige præcis det her beslutningsforslag er årsagen til, at man i Statsministeriet fandt ud af, at det var nødvendigt at gøre noget ved den 30-årige manglende lovhjemmel.

Så selv om Folketinget om lidt forkaster det her beslutningsforslag, har det alligevel haft en funktion.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 12 (SF og EL) stemte for, 96 (S, V, KF, DF, CD, RV, KRF, Mogens Andreasen (UP), Frank Dahlgaard (UP) og Kirsten Jacobsen (UP)) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

34) Tredje behandling af lovforslag nr. L 191: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Frihedsberøvelse af asylansøgere og administrativ udvisning m.v.).

Af indenrigsministeren (Karen Jespersen). (Fremsat 20/3 2001. Første behandling 27/3 2001. Betænkning 10/5 2001. Anden behandling 23/5 2001. Tillægsbetænkning 29/5 2001).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Peter Skaarup (DF):

Vi har jo med spænding imødeset det ændringsforslag, som skulle tilfredsstille Venstre og De Konservative, sådan at Venstre og De Konservative skulle stemme for denne lov.

Og jeg må da sige, at det var med nogen overraskelse, at vi i Dansk Folkeparti kom til at læse det forslag igennem. Det, man giver mulighed for i forslaget til en ny § 42 e, er at give indenrigsministeren en generel bemyndigelse til at kunne se bort fra planlægningslove, suspendere regions-, kommune- og lokalplaner generelt. Det gælder i alle landets kommuner. Den eneste betingelse, der nævnes, er, at der er tale om ejendomme, som Udlændingestyrelsen råder over, og som anvendes til de nævnte formål.

Det vil sige, at det, som Venstre og De Konservative har opnået med den debat, der er kommet omkring det her, er, at man ganske rigtigt har fået taget Sandholmlejren ud af forslaget, men til gengæld giver man mulighed for at gøre nøjagtig det samme, som regeringen ville gøre over for Sandholmlejren i det oprindelige forslag, over for alle mulige andre lejre, som Udlændingestyrelsen har i forvejen. Så man har opnået at åbne en ladeport for, hvad der kan laves af ændringer uden om planlove, uden om kommunelov, uden om planlovgivningen i kommunerne, uden om regionplanlægningen. Det kan man gøre ud fra det ændringsforslag, som er fremsat.

Så hvis Folketinget vedtager ændringsforslaget, betyder det altså, at Folketinget holder sig væk fra at lovgive om Sandholm. Man kan der-